

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. Пловдив, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева

Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
като разгледа докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20235000500425 по описа за 2023 година

Производството е въззивно по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение № 102/30.06.2023 г., постановено по гр.д. № 142/2022 г. на ОС-К., в частта му, с която е отхвърлен предявеният от КПК**** срещу А. А. А. иск с правно основание чл. 153, ал. 1 от ЗПКО*** за отнемане в полза на Д. на имущество, както следва: сумата в размер на 13 209 лева, представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на УПИ ** „“ от квартал ** по плана на село П., община А., с площ на имота 500 кв.м., без административен адрес, при следните граници: от изток УПИ ** „“ от квартал **, от запад улица, от север улица и от юг УПИ *** от квартал **, заедно с построената в имота сграда, построена в груб строеж, а именно двуетажна масивна жилищна сграда с тавански жилищен етаж със застроена площ на първи етаж 182 кв.м.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** *****, двигател № ***** *****, цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 12.02.2023 г., пазарна стойност 3 000 лв.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** *****, двигател № ***** *****, цвят сив

метА.к, дата на първоначална регистрация 11.05.2001 г., пазарна стойност 4 000 лв. и товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Т. К. ****“, рег. № * **** **, рама № *****, двигател № *****, цвят бял, дата на първоначална регистрация 30.06.2003 г., пазарна стойност 1 000 лв., както и в частта му за разноските, с която КПКО***-гр.С. е осъдена да заплати на А. А. А. направените по делото разноски в размер общо на 15 450 лв., от които 14 000 лв. адвокатски хонорар, 1000 лв. хонорар за явяване в съдебно заседание и 450 лв. разноски за вещо лице, а в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ОС-К.. сумата 15 979,24 лв. дължима ДТ.

Жалбоподателят КО*** (КО***, с предходно наименование КПК****, КПКО***, с променено наименование съгласно §6,ал.1 от ПЗР на ЗПК, обн. ДВ, бр.84/6.10.2023 г., в сила от същата дата)-гр.С. моли решението в обжалваната негова част да бъде отменено като незаконосъобразно, неправилно по съображенията, изложени в подадената на 26.07.2023 г. въззивна жалба, като бъде постановено от апелативния съд решение, с което предявеният от к. иск да бъде уважен. Като ищец в производството пред окръжния съд предявява на 12.07.2022 г. осъдителен иск с правно основание чл.153,ал.1 във вр. с чл.142, ал.2, т.1, вр. чл.141 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКО***), понастоящем Закон за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗОНПИ), за отнемане от ответника А. А. А. в полза на Д. на имущество, включително сумата в размер на 13 209 лева, представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на УПИ ** „**“ от квартал ** по плана на село П., община А., с площ на имота 500 кв.м., без административен адрес, при следните граници: от изток УПИ ** „**“ от квартал **, от запад улица, от север улица и от юг УПИ *** от квартал **, заедно с построената в имота сграда, построена в груб строеж, а именно двуетажна масивна жилищна сграда с тавански жилищен етаж със застроена площ на първи етаж 182 кв.м.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** **, двигател № ***** **, цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 12.02.2023 г., пазарна стойност 3 000 лв.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** **, двигател № ***** **, цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 11.05.2001 г., пазарна стойност 4 000 лв. и товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Т. К. ****“, рег. № * **** **, рама №

*****, двигател № *****, цвят бял, дата на първоначална регистрация 30.06.2003 г., пазарна стойност 1 000 лв. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата А. А. А. моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна по съображенията, изложени в подадения на 9.08.2023 г. отговор. Като ответник в производството пред окръжния съд оспорва иска като неоснователен. Претендира за присъждане на разноски за въззивното производство.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на обжалваното решение съобразно разпоредбата на чл. 269 от ГПК и във връзка с оплакванията и исканията на жалбоподателя, прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и намери за установено следното:

Безспорно е между страните, че срещу А. А. А. е било образувано от КПКО*** с решение от 6.04.2022 г. производство за отнемане в полза на Д. на незаконно придобито имущество въз основа на получено на 9.03.2021 г. уведомление от РП-К.. за привличането му в качество на обвиняем по ДП №**/**** г. на ОД МВР-К., пр.пр. № **-***/**** г. по описа на РП-К.. за престъпление по чл. 155,ал.5 от НК, което е сред посочените в чл. 108,ал.1 от ЗПКО***, понастоящем ЗОНПИ. С подадената на 12.07.2022 г. до ОС-К.. искова молба к. твърди, че е налице несъответствие между имуществото (335 201 лв.) и нетния доход на ответника (17 993,73 лв.) в размер на 317 207,27 лв. за целия проверяван период 11.03.2011 г.-11.03.2021 г., поради което претендира на основание чл. 151 във вр. с чл. 142,ал.2,т.1, вр. чл. 141 от ЗПКО*** да бъде отнето от ответника в полза на Д. имущество на стойност 390981 лв., сред което е и сумата в размер на 13 209 лева, представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на УПИ ** „**“ от квартал ** по плана на село П., община А., с площ на имота 500 кв.м., без административен адрес, при следните граници: от изток УПИ ** „**“ от квартал **, от запад улица, от север улица и от юг УПИ *** от квартал **, заедно с построената в имота сграда, построена в груб строеж, а именно двуетажна масивна жилищна сграда с тавански жилищен етаж със застроена площ на първи етаж 182 кв.м., както и на основание чл. 142,ал.1 във вр. с чл. 141 от ЗПКО*** да бъде отнето от ответника в полза на Д. имущество на

стойност 8 500 лв., а именно лек автомобил марка „М.“, модел * *** ***, рег. № * **** **, рама № ***** ***, двигател № ***** **, цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 12.02.2023 г., пазарна стойност 3 000 лв., лек автомобил марка „М.“, модел * *** ***, рег. № * **** **, рама № ***** **, двигател № ***** **, цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 11.05.2001 г., пазарна стойност 4 000 лв. и товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Т. К. ****“, рег. № * **** **, рама № ***** **, двигател № ***** **, цвят бял, дата на първоначална регистрация 30.06.2003 г., пазарна стойност 1 000 лв.

С подадения на 7.09.2022 г. писмен отговор ответникът възразява, че искът е неоснователен. Заявява, че извършеният от к. аН.3 на неговото имущество не е надлежно направен. Оспорва нА.чието на значително несъответствие между имуществото и нетните му приходи по смисъла на чл. 107,ал.2 от ЗПКО*** във вр. с §1,т.3 от ЗР на ЗПКО***. Твърди, че неправилно в хода на проверката не е установено фактическото съжителство с майката на децата му Г. М. А. и не са взети предвид и нейните доходи. Твърди, че те двамата са получавА. средства от нейните родители, включително чрез преводи от чужбина, както и от други близки и роднини. Твърди, че освен установените при проверката негови доходи той е получавал и суми от различни законни източници. Излага съображения относно придобиването и отчуждаването на недвижими имоти и на ППС през проверявания период.

С обжалваното съдебно решение окръжният съд приема, че е нА.це обстоятелство по чл. 108,ал.1,т.4 от ЗПКО***, тъй като ответникът е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление, посочено в чл.108,ал.1,т.4 от ЗПКО***. Съдът посочва, че по делото не е спорно, че сумата 390 981 лв., чието отнемане се иска, представлява паричната равностойност на липсващо или отчуждено имущество, подробно посочено в исковата молба, включващо недвижими имоти (227 000 лв.), МПС (80 500 лв.), вноски за погасяване на кредит (5 176,17 лв.) и постъпили суми по банкови сметки на ответника (78 304,83 лв.). Съдът посочва, че при определяне на имуществото на ответника за проверявания период, респективно при констатиране на несъответствието между това имущество и нетния доход на ответника, е взета предвид паричната равностойност на това имущество, включващо недвижими имоти, МПС, вноски за погасяване на

кредит и постъпили суми по банкови сметки на ответника, което не е нА.чно в патримониума на ответника в края на проверявания период. Тъй като се установява, че сумата в размер на 390 981 лв., чието отнемане се иска, представлява паричната равностойност на липсващо или отчуждено имущество, включващо недвижими имоти (227 000 лв.), МПС – 14 броя (80 500 лв.), вноски за погасяване на кредит (5 176,17 лв.) и постъпили суми по банкови сметки на ответника (78 304,83 лв.), и с оглед т.2 от ТР № 4/18.05.2023 г. на ВКС по тълк.д. № 4/2021 г., ОСГК, съгласно която не подлежи на отнемане в полза на Д. паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са нА.чни в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество, искът за отнемане на сумата в размер на 390 981 лв. е неоснователен само на това основание. Относно претенцията за отнемане в полза на Д. на 2 броя леки автомобили марка „М.“ с рег. № * **** ** и с рег. № * **** ** и на товарен автомобил „Ф.“ с рег. № * **** ** на стойност 8500 лв. съдът приема, че тя следва да се отхвърли, тъй като не е нА.це значително несъответствие по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКО*** между имуществото и установения нетен доход, което да надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. Съдът приема въз основа на заключението на СИЕ, че за проверявания период 11.03.2011 г.-11.03.2021 г. нетният доход на ответника без да се имат предвид получените от него доходи от трети лица, е в размер на 17 201,37 лв., а общото придобито от него имущество е в размер на 410 219,21 лв. (покупка на недвижими имоти 88 051 лв., покупка на МПС 213 519 лв., сума от трето лице 4 302,83 лв., дружествени дялове 20 лв., вноски по банкови сметки 93 502 лв. и погасителни вноски 10 824,38 лв.), като при определяне на този размер на имуществото на ответника експертизата е взела предвид пазарната стойност на имот с идентификатор № *****.***.***.*.*** (75 602 лв.) и на УПИ ****““ от кв.** по плана на с. П. (9 967 лв.) или общо в размер на 85 569 лв., които недвижими имоти са отчуждени и не са нА.чни в патримониума на ответника към настоящия момент, както и пазарната стойност на посочени в експертизата МПС в размер общо на 164 818 лв., които МПС са отчуждени и не са нА.чни в патримониума на ответника към настоящия момент, а също и

погасителни вноски в размер на 10 824,38 лв., която сума с превеждането ѝ за погасяване на кредита представа да бъде част от имуществото на ответника, или от общо установеното от експертизата имущество в размер на 410 219,21 лв., придобито за периода 11.03.2011 г.-11.03.2021 г. имущество общо в размер на 261 211,38 лв. (85 569 лв. плюс 164 818 лв. плюс 10 824,38 лв.) е отчуждено и не е нА.чно в патримониума на ответника, поради което и съгласно т.1 от ТР № 4/18.05.2023 г. на ВКС по тълк.д. № 4/2021 г., ОСГК това имущество на стойност 261 211,38 лв. не представлява имущество по смисъла на §1,т.4 от ДР на ЗПКО*** и не участва при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1,т.3 от ДР на ЗПКО***. Затова съдът приема при определяне на несъответствието съобразно нормата на §1,т.3 от ДР на ЗПКО***, че през проверявания период 11.03.2011 г.-11.03.2021 г. ответникът е придобил имущество в размер на 149 007,83 лв. (разликата между установеното от експертизата имущество в размер на 410 219,21 лв. и имуществото, което е отчуждено и не е нА.чно в патримониума на ответника, на стойност 261 211,38 лв.), поради което не е нА.це значително несъответствие между имуществото и установения от експертизата нетен доход 17 201,37 лв., което да надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. Затова съдът преценява, че е ирелевантно обстоятелството дА. при изследване на нетния доход на ответника за процесния период следва да се включат и получените доходи от ответника от трети лица, респективно, получените от него доходи от трети лица и от Г. М. А., тъй като и без тях се установява липсата на значително несъответствие между имуществото на ответника и установения от експертизата нетен доход, което да надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период, поради което съдът не обсъжда доводите на страните в тази насока и събраните в тази връзка доказателства. Затова съдът приема, че предявеният иск е изцяло неоснователен и следва да се отхвърли.

С подадената на 26.07.2023 г. въззивна жалба КО*** (тогава КПКО***) твърди, че съдът неправилно е приел липсата на значително несъответствие по смисъла на §1,т.3 от ДР на ЗПКО***, тъй като е преценил, че за проверявания период ответникът е придобил имущество в размер на 149 007,83 лв.(разликата между установеното имущество на стойност 410 219,21 лв. и отчужденото такова в размер на 261 211,38 лв.) при нетен доход 17 201,37 лв. и тази сума не надвишава 150 000 лв. Заявява, че от

заклучението на СИЕ е видно на.чието на незаконно обогатяване на ответника, тъй като стойността на нетния доход е в размер на 17 201,37 лв., а стойността на придобитото имущество в проверявания период се е увеличило-410 219,21 лв. в края на проверявания период и е видно, че превишението (стойността на имуществото към стойността на нетния доход) е над 150 000 лв. Заявява, че съгласно §1,т.3 от ДР на ЗПКО*** значителното несъответствие е между имуществото и нетния доход, а нетните доходи според §1,т.8 от ДР на ЗПКО*** са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на неговото семейство, а в процесния случай нетният доход на ответника е отрицателна величина спрямо извършените разходи. Твърди, че на отнемане подлежи паричната равностойност на незаконно придобито и впоследствие отчуждено имущество, получено от продажбата на посочените МПС, като отнемането в този случай се основава на разпоредбата на чл. 151 от ЗПКО***, която предвижда, че ако имуществото липсва или е отчуждено се отнема паричната му равностойност в хипотеза, при която незаконно придобитото имущество е било трансформирано в друг вид имущество. Заявено е, че когато незаконно придобитото имущество е отчуждено по противопоставим на Д. начин – чрез възмездна сделка в полза на трети лица, ако те не са знаели или не са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито с цел прикриване на незаконния му произход или на действителните права, свързани с него – на отнемане подлежи паричната равностойност на това имущество съгласно чл. 151 от ЗПКО***, като тази равностойност влиза при формиране на значителното несъответствие по §1,т.3 от ДР на ЗПКО***, в който смисъл е и мотивната част на ТР № 4/2021 на ОСГК на ВКС. Твърди се, че не се касае за отнемане на несъществуващи парични средства в края на проверявания период, а за незаконно придобито имущество (моторни превозни средства и недвижими имоти), което е било отчуждено посредством възмездни сделки, противопоставими на Д., поради което се дължи неговата равностойност. Заявено е, че това означава, че част от незаконно придобитото имущество може вече да е потребено и да не е включено в на.чното и подлежащо на отнемане имущество, поради което не е задължително стойността на отнетото имущество да съответства на размера на несъответствието, а обикновено е на по-ниска стойност. Заявено е, че по делото не са обсъдени гласните

доказателства, тъй като и без тях според съда се установява липса на значително несъответствие между имуществото на ответника и установения от експертизата нетен доход. Твърди се, че е неправилен изводът на окръжния съд за липса на значително несъответствие, въз основа на който е отхвърлен искът на к., тъй като от доказателствата по делото може да се направи обосновано предположение по смисъла на чл. 116, ал. 1 от ЗПКО***, че придобитото от ответника имущество е незаконно придобито и поради това на основание чл. 141 от ЗПКО*** подлежи на отнемане в полза на Д..

С отговора на въззивната жалба от 23.02.2022 г. ответникът заявява, че са неоснователни твърденията за нА.чие на незаконно обогатяване и за превишаване с над 150 000 лв. на стойността на имуществото към стойността на нетния доход, както и за подлежаща на отнемане парична равностойност на незаконно придобито и впоследствие отчуждено имущество, получено от продажбата на посочените МПС на основание чл. 151 от ЗПКО***. Заявява, че окръжният съд правилно и в унисон са приетото в ТР №4/18.05.2023 г. на ВКС е приел, че в случая не е нА.це значително несъответствие по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗПКО*** между имуществото и установения от експертизата нетен доход, което да надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. Заявява, че дори и да се приемат за основателни твърденията на к. за нА.чието на значително несъответствие, от събраните по делото доказателства се установява и че за придобиването на посоченото в исковата молба имущество принос има и Г. А. и следва да се имат предвид и нейните доходи, описани в приетото заключение на СИЕ. Заявява, че изложените в исковата молба твърдения относно придобивните способности и цените на описаните недвижими имоти и ППС са неоснователни, недоказани. Твърди, че са основателни изложените в писмения отговор твърдения по отношение на разходите за придобиването, придобивните и продажните цени на описаните в исковата молба недвижими имоти, както и получените доходи от продажбата им. Заявява, че третият вариант (таблица 3) от заключението на приетата СИЕ, с който е определено несъответствие за целия проверяван период в имуществото на ответника в общ размер на минус 66 888,34 лв., се явява ней-обективен и обоснован, тъй като е съобразен със събраните по делото писмени и гласни доказателства, каквото несъответствие не се явява съществено по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗПКО***.

С определение, постановено в откритото съдебно заседание по делото

на 4.10.2023 г., апелативният съд прекрати частично, поради частично оттегляне на жалбата, на основание чл. 264,ал.1 от ГПК производството по делото в частта му по въззивната жалба против решението на окръжния съд по отношение на отхвърлянето на претенцията за отнемане на имущество, конкретно посочено в определението, което определение влезе в сила. Затова понастоящем производството по делото се провежда по въззивната жалба в останалата нейна част, с която се обжалва решение № 102/30.06.2023 г., постановено по гр.д. № 142/2022 г. на ОС-К.. в частта му, с която е отхвърлен предявеният от КПК**** срещу А. А. А. иск с правно основание чл. 153,ал.1 от ЗПКО*** за отнемане в полза на Д. на имущество, както следва: сумата в размер на 13 209 лева, представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на УПИ ** „*“ от квартал ** по плана на село П., община А., с площ на имота 500 кв.м., без административен адрес, при следните граници: от изток УПИ ** „*“ от квартал **, от запад улица, от север улица и от юг УПИ *** от квартал **, заедно с построената в имота сграда, построена в груб строеж, а именно двуетажна масивна жилищна сграда с тавански жилищен етаж със застроена площ на първи етаж 182 кв.м.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** **, двигател № ***** **, цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 12.02.2023 г., пазарна стойност 3 000 лв.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** **, двигател № ***** **, цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 11.05.2001 г., пазарна стойност 4 000 лв. и товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Т. К. ****“, рег. № * **** **, рама № ***** **, двигател № ***** **, цвят бял, дата на първоначална регистрация 30.06.2003 г., пазарна стойност 1 000 лв., както и в частта му за разноските. Съответно, при условията на чл. 269 от ГПК апелативният съд следва да се произнесе само относно оплакванията и доводите на жалбоподателя, относими само към приетото от окръжния съд с тази част от решението.

Съгласно разпоредбата на чл. 141 от ЗОНПИ, на отнемане в полза на Д. подлежи незаконно придобито имущество, което включва съгласно чл. 142,ал.2,т.1 от ЗПКО*** личното имущество на проверяваното лице. Съгласно чл. 107,ал.2 от ЗПКО***, на.це е обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито, когато след проверка се установи

значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице. Съгласно §1,т.3 от ДР на ЗПКО***, значително несъответствие е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. Съгласно чл. 151 от ЗПКО***, в случай че имуществото липсва или е отчуждено, се отнема паричната му равностойност. В случая окръжният съд е приел, според жалбоподателя неправилно, че не се установява значително несъответствие по смисъла на §1,т.3 от ДР на ЗПКО***. Следва с оглед предмета на въззивното производство на първо място да се прецени дА. имуществото, за чието отнемане в полза на Д. окръжният съд е отхвърлил иска на к. (горепосочените три МПС и парична сума от продажба на недвижим имот), е такова, което да подлежи на отнемане по реда на посочените разпоредби.

Относно трите моторни превозни средства (два леки автомобили и един товарен автомобил), посочени по-горе, за отнемането на които к.-ищец претендира, с оглед изложените в исковата молба твърдения и съображения следва да се приеме, че се твърди, че те са нА.чно имущество както в проверявания период, така и до настоящия момент, тъй като с исковата молба ищецът посочва, че лекият автомобил марка „М.“ с рег. № * **** ** (т.24 от списъка на МПС в исковата молба, л.11 от досието на делото на ОС) е с прекратена на 20.01.2021 г. регистрация, табелите са върнати и се съхраняват в частен имот, че лекият автомобил марка „М.“ с рег. № * **** ** (т.26 от същия списък) е с прекратена на 29.05.2018 г. регистрация на основание „Без ГО“, и че товарният автомобил „Ф. Т. К.“ с рег. № * **** ** е придобит (няма други заявени обстоятелства относно него). Несъмнено е, че лек автомобил с прекратена регистрация не губи качеството си като вещ от този вид (МПС). От страна на ответника не се оспорват обстоятелствата относно статута на тези три МПС, респективно, не се твърди това имущество да е отчуждено, включително да е предадено за скраб. От пълномощника на ответника в съдебното заседание на окръжния съд на 19.06.2023 г. е представено заключение относно оценка на товарния автомобил в процедура по принудително изпълнение за неговата продажба, което заключение е изготвено на 18.05.2023 г. и е видно, че се оценява за целите на изп.д. № ***/**** г. на СИ при РС-К.. автомобилът (за който е посочено, че не е в движение и е в лошо техническо и общо съС.ие, но не е видно да предаден за скраб) именно като нА.чно имущество. При тези обстоятелства и с оглед

заявеното в исковата молба искане тези три автомобила да бъдат отнети следва да се приеме, че в тази ѝ част претенцията на ищеца касае нА.чно имущество, независимо, че като основание за тяхното отнемане в исковата молба е посочена нормата на чл. 142,ал.1 във вр. с чл. 141 от ЗПКО***. Несъмнено е, че посоченото от ищеца правно основание не е обвързващо за съда, като в случая то и не кореспондира на твърденията в исковата молба. В нея не се твърди тези три автомобила да представляват обособено имущество от вида по чл. 141 от ЗОНПИ, отнемането на което да не е възможно (например, защото са предадени за скраб), поради което да се претендира за отнемане на паричната им равностойност, определена по пазарна цена към момента на предявяване на иска за отнемане. Относно недвижимия имот УПИ в с. П. е безспорно, че той е придобит от ищеца в рамките на проверявания период 11.03.2011 г.-11.03.2021 г., а именно той е закупен от ищеца като купувач със сделка покупко-продажба, сключена с нотариален акт на 1.10.2020 г. (лист 124 от досието на делото на ОС), и е продаден от него на трето лице съгласно сделка, сключена с нотариален акт на 5.04.2022 г., след периода на проверката и преди образуването на 6.04.2022 г. производство по ЗПКО***, като съгласно заключението на съдебно-оценителната експертиза от 13.04.2023 г., изготвено от в.л. И. Н., прието в съдебното заседание на окръжния съд на 19.06.2023 г., пазарната стойност на този имот към датата на отчуждаването 5.04.2022 г. е в размер на 13 209 лв. За отнемането на тази сума като парична равностойност на имота к. претендира на основание чл. 151 от ЗОНПИ. Установява се следователно, че е нА.це имущество, което може да бъде предмет на отнемане съгласно чл.141 от ЗОНПИ. Следва да се прецени дА. е нА.це значително несъответствие по смисъла на §1,т.3 от ДР на ЗОНПИ - размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който да надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период.

Съгласно нормата на §1,т.4 от ДР на ЗОНПИ, имущество е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него. Видно от заключението на вещното лице Г. Д. от 1.06.2023 г., прието в съдебното заседание на окръжния съд на 19.06.2023 г., за проверявания период придобитото от ответника имущество е в размер на 410 219,21 лв., включващо покупка на недвижим имот за 88 051 лв., покупка на МПС за 213 519 лв., внесена от трето лице

сума 4 302,83 лв., внесен капитал в дружество 20 лв., вноски по банкови сметки 93 502 лв. и погасителни вноски за погасяване на потребителски кредити 10 824,38 лв. От така посоченото имущество обаче са били отчуждени два недвижими имота, за придобиването на които вещото лице не е установило придобиването им с използвани средства от продажба на активи-автомобили (недвижимият имот-апартамент в гр. К. с пазарна стойност към датата на придобиване 75 602 лв., л.948 от досието на делото на ОС, и недвижимият имот в с. П. с пазарна стойност към датата на придобиване 9 967 лв., л.949), поради което и съгласно т.1 от ТР №4/18.05.2023 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2021 г., ОСГК тяхната стойност не следва да се включва в имуществото, доколкото се касае за придобитото и впоследствие отчуждено имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, поради което получените от проверяването лице парични средства-суми от така отчужденото имущество, които не са нА.чни в патримониума на лицето в края на проверявания период не представляват имущество по смисъла на §1,т.4 от ДР на ЗОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1,т.3 от ДР на ЗОНПИ. Също така от придобитото имущество следва да се изключи и сумата 10 824,38 лв. за направените погасителни вноски за погасяване на потребителски кредити, тъй като с превода на съответните вноски съответната сума престава да бъде част от имуществото на ответника. Също така от придобитото имущество следва да се изключи и сумата на пазарната стойност на МПС, които са отчуждени и не са нА.чни в патримониума на ответника към настоящия момент, която сума обаче окръжният съд неправилно е изчислил (без да посочи какви конкретно суми е включил в изчислението) на 164 818 лв. В сумата 213 519 лв. вещото лице включва сумата 43 440 лв. за придобити МПС през 2011 г. (по т.1 9860 лв. и по т.2 33580 лв.), сумата 1925 лв. за придобити МПС през 2012 г. (т.6), сумата 19 927 лв. за придобити МПС през 2013 г. (по т.8 16255 лв. и по т.9 3672 лв.), сумата 23 841 лв. за придобити МПС през 2014 г. (по т.10 4279 лв., по т.11 5267 лв., по т.12 10362 лв. и по т.13 3933 лв.) и сумата 124 386 лв. за придобити МПС през 2015 г. (по т.18 22736 лв., по т.19 10706 лв., по т.20 6738 лв., по т.23 6777 лв., по т.24 9184 лв., по т.25 26625 лв., по т.26 3787 лв., по т.27 7585 лв., по т.28 9105 лв., по т.29 7298 лв., по т.30 3996 лв. и по т.31 9849 лв.), съответно, само относно посочените в тези пунктове МПС следва да се

приспаднат суми, изразходвани за придобиването им от продадени МПС. Общият размер на тези суми е 94 871 лв. (по т.6 3228 лв. и 650 лв., по т.8 18946 лв. и 8374 лв., по т.10 1086 лв. и 2777 лв., по т.18 33801 лв., 8221 лв., 5019 лв. и 8221 лв., по т.23 2879 лв. и по т.27 1669 лв.). Или от стойността за придобитото имущество 410 219,21 лв. следва да се нама. сумата на отчуждените недвижими имоти 75 602 лв. и 9 967 лв., сумата на направените погасително вноски по потребителски кредитите 10 824,38 лв. и сумата на разходите от отчуждените МПС 94 871 лв., при което придобитото имущество се изчислява на (410 219,21 лв. минус 191 264,38 лв.) 218 954,83 лв.

В подадената на 12.07.2022 г. искова молба к. твърди, че доходите на ответника са в размер общо на 113 313,61 лв. и включват доходи по данни на Н** в размер на 46 268,27 лв. и усвоени кредити в общ размер на 67 045,34 лв. Видно от заключението на вещото лице Д. от 1.06.2023 г., доходите на ответника от трудови възнаграждения и от усвоени кредити са в размер на (39 735,91 лв. плюс 67 045,34 лв.) 106 781,25 лв. С отговора на исковата молба от 7.09.2022 г. ответникът посочва, че е получавал доходи от роднини и близки от чужбина чрез „У. Ю.“ и други системи за бързи разплащания, и представя справки за получени суми (л.678 и 679 от досието на делото на ОС). С писмо от 29.09.2022 г. е получена и справка от „И.“ (л.791) за получени от ответника преводи на суми. С оглед на така удостоверените от тези фирми преводи следва да се приеме за доказано по несъмнен начин, че ответникът е получил съответните суми като доходи. Затова към посочения от вещото лице доход 106 781,25 лв. следва да се прибави сумата 66 698,58 лв. за получени преводи от трети лица (57514,05 лв. плюс 9184,53 лв.), посочена в заключението на вещото лице (стр.24 от заключението, л.961 от досието на делото на ОС) - получени преводи от ответника чрез „К. М. *“ ЕООД са в размер на общо 57 514 лв., а чрез „И.“ АД са в размер общо на 9 184,53 лв. Следователно доходите на ответника се изчисляват на сумата (106 781,25 лв. плюс 66 698,58 лв.) 173 479,83 лв. С отговора на исковата молба ответникът е претендирал да се отчетат като негови доходи и суми, получени в заем от физически лица, както и сума от получена продажна цена по сделка, сключена обаче като дарение съгласно нотариален акт. Представил е в копия договори за парични заеми, сключени с различни лица - с В. И. Д. на 26.05.2013 г. за сумата 10 000 лв. (л.681), с Н. Р. Х. на 7.01.2015 г. за сумата

20 000 лв. (л.682), с М. Х. Б. на 31.01.2015 г. за сумата 25 000 лв. (л.683), с Н. М. Ж. на 5.05.2015 г. за сумата 20 000 лв. (л.684), с Н. Ф. Х. на 7.09.2015 г. за сумата 20 000 лв. (л.685), както и договори за дарение в негова полза на парични суми от различни физически лица – от 5.03.2011 г. на сумата 19 000 лв., от 7.05.2012 г. на сумата 12 000 лв., от 20.08.2013 г. на сумата 5 000 евро, на 28.09.2014 г. на сумата 14 000 лв., на 3.07.2015 г. на сумата 4 000 лв., на 6.09.2016 г. на сумата 4 000 лв., на 23.09.2018 г. на сумата 4 000 евро (л.686-692). Представено е и обратно писмо от 16.05.2018 г. (л.699). Документите са оспорени от ищеца в съдебното заседание на окръжния съд на 25.01.2023 г. (л.827) като съставени частни документи без достоверна дата, както и относно тяхното съдържание. Видно е, че всички тези документи действително са без достоверна дата по смисъла на чл. 181, ал.1 от ГПК, поради което не може да се приеме, че те установяват в спора с ищеца твърденията на ответника за придобиване на посочените суми. По искане на ответника са разпитани като свидетели в съдебното заседание на окръжния съд на 7.03.2023 г. лицата М. Х. Б., Н. М. Ж. и Н. Р. Х., които заявяват, че са давА. заеми на ответника, както и че знаят и други лица да са му давА. заеми. Показанията на тези свидетели съдът намира за недостоверни, тъй като самите свидетели посочват, че са лица, които са близки (познати, приятели) с ответника и затова показанията им не могат да бъдат възприети като обективни. Затова следва сега да се приеме, че към доходите на ответника следва да се прибави само горепосочената сума 66 698,58 лв. от получените парични преводи, поради което те се изчисляват на сумата 173 479,83 лв. С отговора на исковата молба ответникът е възразил и че к. неправилно не е установила фактическо съжителство между него и майката на децата му Г. М. А., поради което следва да се имат предвид и нейните доходи. Безспорно е, посочено е изрично в исковата молба, че к. е приела, че в хода на проверката не е установено фактическо съжителство с майката на децата на ответника Г. М. А., поради което в анА.за не са начислени и разходи за децата Д. А. А. и А. А. А.. Следва да се посочи, че когато ответник по иск за отнемане на незаконно придобито имущество живее заедно със своя семейство (съпруга и деца, включително при фактическо съжителство), се взимат предвид не само доходите и на съпругата, но и разходите за лицата от семейството. В случая по искане на ответника със заключението на СИЕ от 1.06.2023 г., изготвено от вещото лице Д., са изследвани доходи на Г. М. А., но не и разходи на семейството

(разходите са тези, които вещото лице е отчело само по отношение на ответника, стр.9, 26 и 28 от заключението, л.946, 963 и 965 от досието на делото на ОС), поради което така направените съобразно искането на ответника изчисления относно доходи, при които се отчитат и доходи на лицето Г. М. А., без обаче да се отчитат и разходи за семейството, няма основание да се приеме, че дават реална стойност на нетен доход на ответника, която стойност да се вземе предвид при определяне на А.чието или липсата (както претендира ответникът) на несъответствие между имуществото и нетния доход на ответника. С оглед на това няма основание да се приеме, че доходите на ответника са в размер, по-голям от сумата 173 479,83 лв.

Видно също от заключение на в.л. Д., за проверявания период обичайните и извънредни разходи на ответника са в размер на 89 579,88 лв. (стр.9 от заключението, л.946 от делото на ОС). Нетният доход на ответника се изчислява на (173 479,83 лв. минус 89 579,88 лв.) 83 899,95 лв. и това е сумата, представляваща в случая свободна и разполагаема А.чност от законни средства, която може да бъде използвана за придобиване на имуществото. Разликата между придобитото имущество 218 954,83 лв. и нетния доход 83 899,95 лв. е 135 054,88 лв., т.е. тя е под 150 000 лв.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, заявено във въззивната жалба, че в процесния случай нетният доход на ответника е отрицателна величина спрямо извършените разходи. Както е посочено и в самата въззивна жалба, според приетото от окръжния съд заключение на СИЕ при отговора на поставените от ищеца задачи е видно, че стойността на нетния доход на ответника е в размер на 17 201,37 лв., като в исковата молба к. е твърдяла, че той е 17 993,73 лв., а не че е отрицателна величина. Във въззивното производство не е допустимо ищецът да променя своите твърдения, включително да твърди нови обстоятелства, въз основа на които да претендира да бъде разгледан спора и да бъде уважен предявения иск. Спорът между страните следва да бъде сега решен въз основа на надлежно заявените от страните твърдения, като в исковата молба ищецът ясно е посочил своите съображения и доводи относно обстоятелствата, от значение за разглеждания правен спор, в които несъмнено не са настъпили обективно обусловени промени. С молбата от 18.10.2023 г. к. въз основа на нов аН.з сочи различни от заявените обстоятелства относно формирането на несъответствие при

имуществото на ответника, включително с посочване при обичайните и извънредни разходи на суми за придобиване на имущество, което впоследствие е отчуждено, при което обаче се променя по недопустим начин предмета на спора. Следва при тези обстоятелства да се отбележи, че и по начало разходи за придобиване на имущество, което впоследствие е отчуждено, следва да се отчитат не като глобална сума, а с оглед резултата след отчуждаването – дА. е реА.зиран приход (ако стойността при отчуждаването е по-висока от придобивната стойност) или загуба (когато стойността при отчуждаването е по-ниска от придобивната стойност). При установените по делото с оглед предмета на спора така, както е той определен от надлежно заявените твърдения на страните с исковата молба и с отговора на исковата молба, съответно, до приключване на спора в първата съдебна инстанция, обстоятелства няма основание да се приеме, че в случая има значително несъответствие между имуществото и нетния доход на ответника за целия проверяван период по смисъла на чл. 107, ал.2 от ЗОНПИ във вр. с §1, т.3 от ДР на ЗОНПИ, съответно, няма основание да се приеме, че е обосновано предположението, че ответникът притежава незаконно придобито имущество, което на основание чл. 153 и сл. от ЗОНПИ да подлежи на отнемане в полза на Д., т.е. няма основания да се приеме, че трите МПС и паричната сума, посочени по-горе, подлежат на отнемане по реда на този закон. Както бе посочено по-горе, апелативният съд въз основа на така заявените твърдения на страните и събраните доказателства за тяхното установяване сега преценява, че разликата между придобитото имущество 218 954,83 лв. и нетния доход 83 899,95 лв. е 135 054,88 лв., т.е. тя е под 150 000 лв. Установява се, че въззивната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а решението на окръжния съд в частта му, с която е отхвърлен предявеният от к. против ответника иск за отнемане в полза на Д. и на това имущество, следва да бъде потвърдено.

От ответника по въззивната жалба се претендира за присъждане на разноски за въззивното производство за адвокатско възнаграждение. Видно от пълномощното (л.15) и двата договора за правна помощ от 7.08.2023 г. и 10.08.2023 г. (л.63 и 64), за защитата по делото пред апелативния съд на пълномощника адвокат С. И. е заплатено от ответника възнаграждение от по 7 000 лв. на всяка от тези две дати, общо в размер на 14 000 лв., която сума е посочена и в списъка на разноските (л.62). В случая производството по делото

бе частично прекратено с определението на съда в откритото съдебно заседание на 4.10.2023 г. поради частично оттегляне на въззивната жалба с молбата от 21.09.2023 г., а в останалата обжалвана част решението е потвърдено, т.е. жалбата е оставена в тази ѝ част без уважение. При тези обстоятелства к. следва да бъде осъдена да заплати на ответника всички направени за защитата му по делото разноски (в тази насока- определение №2241/19.07.2023 г. на ВКС по к.ч.гр.д. № 2792/2023 г.), а именно в размер на 14 000 лв. От страна на к. в съдебното заседание на 15.11.2023 г. бе заявено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В случая материалният интерес, въз основа на който следва да се определи адвокатското възнаграждение, е 399 481 лв., тъй като с подадената от к. въззивна жалба решението на окръжния съд се обжалва изцяло, при което съгласно разпоредбата на чл.7,ал.2,т.5 от Наредба №1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимото адвокатско възнаграждение е в минимален размер 20 629,24 лв. Платената сума е по-ниска, поради което няма основания за присъждане на адвокатско възнаграждение в намален размер, възражението на к. по чл. 78,ал.5 от ГПК е неоснователно и ще бъде оставено без уважение.

Съгласно нормата на чл. 157,ал.2 от Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество (с предишно заглавие Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, изменено, ДВ, бр. 84/2023 г., в сила от 6.10.2023 г.), с решението, с което съдът се произнася по предявения от к. иск за отнемане в полза на Д. на незаконно придобитото имущество, съдът присъжда държавна такса (както и направените разноски) в зависимост от изхода на делото. Видно е следователно, че с посочената специална разпоредба е постановено по този вид дела ДТ да не се събира предварително, но тя трябва да се присъжда с оглед изхода на делото, т.е. при уважаване на иска тя ще се дължи от осъденото лице, но при отхвърляне на иска или при прекратяване на делото тя се дължи от к.-ищец по спора и тя не е освободена от внасянето ѝ (в тази насока – определение № 2810/3.10.2023 г. на ВКС по ч.гр.д. № 3705/2023 г., 4 ГО, ГК, определение № 2833/4.10.2023 г. на ВКС по ч.гр.д. № 3948/2023 г., 3 ГО, ГК). В случая производството по въззивната жалба е частично прекратено поради нейно частично оттегляне, а в останалата част тя е отхвърлена като неоснователна, поради което се дължи ДТ върху цялата сума, за която е

отхвърлен искът с решението на окръжния съд. Затова и съгласно разпоредбата на чл. 81 от ГПК във вр. с чл. 157,ал.2 от ЗОНПИ жалбоподателят КО***-гр.С. следва да бъде осъден да заплати ДТ за въззивното производство в размер по чл. 18,ал.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК- 2% от сумата 399 481 лв. или 7 989,62 лв.

С оглед на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 102/30.06.2023 г., постановено по гр.д. № 142/2022 г. на ОС-К., В ОБЖАЛВАНАТА НЕГОВА ЧАСТ, с която е отхвърлен предявеният от КПК***** срещу А. А. А. иск с правно основание чл. 153,ал.1 от ЗПКО*** за отнемане в полза на Д. на имущество, както следва: сумата в размер на 13 209 лева, представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на УПИ ** „**“ от квартал ** по плана на село П., община А., с площ на имота 500 кв.м., без административен адрес, при следните граници: от изток УПИ ** „**“ от квартал **, от запад улица, от север улица и от юг УПИ *** от квартал **, заедно с построената в имота сграда, построена в груб строеж, а именно двуетажна масивна жилищна сграда с тавански жилищен етаж със застроена площ на първи етаж 182 кв.м.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** , двигател № ***** , цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 12.02.2023 г., пазарна стойност 3 000 лв.; лек автомобил марка „М.“, модел * *** **, рег. № * **** **, рама № ***** , двигател № ***** , цвят сив метА.к, дата на първоначална регистрация 11.05.2001 г., пазарна стойност 4 000 лв. и товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Т. К. ****“, рег. № * **** **, рама № ***** , двигател № ***** , цвят бял, дата на първоначална регистрация 30.06.2003 г., пазарна стойност 1 000 лв., КАКТО И В ОБЖАЛВАНАТА НЕГОВА ЧАСТ ЗА РАЗНОСКИТЕ, с която КПКО***-гр.С. е осъдена да заплати на А. А. А. направените по делото разноси в размер общо на 15 450 лв., от които 14 000 лв. адвокатски хонорар, 1000 лв. хонорар за явяване в съдебно заседание и 450 лв. разноси за вещо лице, а в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ОС-К.. сумата 15 979,24 лв.

дължима ДТ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението, заявено от КО***-гр.С. в съдебното заседание на АС-Пловдив на 15.11.2023 г., за присъждане на ответника съгласно чл. 78,ал.5 от ГПК на по-нисък размер на разноски за адвокатско възнаграждение за защитата във въззивното производство по спора пред апелативния съд поради прекомерност на заплатеното такова от 14 000 лв.

ОСЪЖДА КО*** (КПКО***)-гр.С., пл. "С. Н.", ЕИК ***** да заплати на А. А. А., ЕГН ***** от гр. К., ул."О."*** сумата 14 000 лв. – направени разноски за платено адвокатско възнаграждение за защитата му в производството по спора пред АС-Пловдив.

ОСЪЖДА КО*** (КПКО***)-гр.С., пл. "С. Н.", ЕИК ***** да заплати на основание чл. 81 от ГПК във вр. с чл. 157,ал.2 от ЗПКО*** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Апелативен съд-Пловдив сумата 7 989,62 лв. – дължима държавна такса за въззивното производство по предявения от КО*** иск против А. А. А., както и сумата 5 лв. за издаване на изпълнителен лист за събиране на горната сума при невнасянето ѝ от КО*** до влизане на настоящото определение в сила.

Решението може да се обжалва при условията на чл. 280 от ГПК пред Върховния касационен съд – гр. С. с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____